

χωρίση τὴν ψυχὴν τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τὸ κορμί του.

δύναμιν ὁ θάνατος νὰ χωρίση τὴν ψυχὴν ἀπὸ τὸ κορμί του, ἀμὴ δὲν εἶχε δύναμιν νὰ λύσῃ τὴν ἔνωσιν ὅπου εἶχεν ἡ ψυχὴ μετὰ τῆς ὑποστάσεως τοῦ υἱοῦ καὶ λόγου, ἢ τὴν ἔνωσιν ὅπου εἶχεν τὸ κορμί μετ' αὐτῆς τῆς ὑποστάσεως.

Texte (page 45).

Εἰς τὸν θάνατον καθενὸς ἀνθρώπου γίνεται ἡ κρίσις μερικὴ τῆς ψυχῆς ἐκείνης ὅπου ἐκβαίνει τότε ἀπὸ τὸ κορμί.

Note de Cyrille Lucar.

Ψέματα.

Texte (page 46).

Πρέπον εἶναι τὸ λοιπὸν νὰ ἔλθῃ [ὁ Χριστὸς] μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ὁποίαν ὅλος ὁ κόσμος νὰ τὸν γνωρίσῃ καὶ νὰ τὸν τιμήσῃ θεληματικῶς ἢ στανικῶς, ὡσὰν ἀληθινὸν βασιλέα καὶ δεσπότην τοῦ κόσμου.

Note de Cyrille Lucar.

Ἀποσιωπείται πάντως ἡ αἰτία ἡ καθόλου καὶ ἀληθῆς δι' ἣν ὁ κριτῆς ἔρχεσθαι μέλλει· ἥτις ἐστὶν ἵνα κρίνῃ ζῶντας καὶ νεκρούς· ὅπερ κατὰ πρόθεσιν παρέρχεται ὁ διδάσκαλος ἀσφαλιζόμενος τὸ περὶ τῆς μερικῆς κρίσεως δόγμα τὸ ψευδὲς καὶ ἐπίπλαστον.

Texte (page 47).

Τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον δὲν εἶναι πατέρας, οὔτε υἱός, ἀλλὰ ἓνα τρίτον πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ἐκπορεύεται ἀπὸ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν, ὡσὰν ἀπὸ μίαν ἀρχήν.

Note de Cyrille Lucar.

Ἰδέτω ἕκαστος καὶ κρινέτω εἰ ταῦτα κατὰ τὴν τάξιν καὶ συνήθειαν τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας λέγεται, ὡς ὑπόσχηται ἡ ἐπιγραφή.

Texte (page 48).

Δὲν κράζεται πατὴρ ἅγιος παρὰ μόνον ὁ πάπας διατὶ ἐκείνου μόνου πρέπει τοῦτο τὸ ὄνομα κατ' ἐξοχήν.

Note de Cyrille Lucar.

Μηδένα καλέσητε πατέρα ἐπὶ τῆς γῆς.

